

**Quæstionum Canonicarum, In Quinque Libros
Decretalium, Tomus ...**

In Librum I. Decretalium, Per quadraginta, & tres Titulos distributum, in
quo agitur De Constitutionibus, Seu Legibus universim ...

Krimer, Ferdinand

Augustæ Vindelicorum, 1706

Articulus V. De translationis effectu.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73031](#)

Prælatos, & Ecclesiæ suas matrimonium spirituale non ita contrahi censeatur, sicut inter Episcopum, & Ecclesiæ suam, causa ista assignari debet, quia Sacri Canones non prohibent, illos ab Ecclesijs suis transferri; dummodo proximi Superioris licentia accedat.

ARTICULUS V.

De translationis effectu.

2050.

Primus translationis effectus est, dissolutio spiritualis vinculi cum priori Ecclesia c. 2. h. t. c. Bonæ 4. §. fin. de postul. Prælat. ibi: à vinculo, quo tenebatur, Colocensis Ecclesiæ absolventes. 2. quod novæ jungatur ea potestate, ac si eam alio provisionis modo acquisivisset 3. quod, consensu dato in translationem, prior Ecclesia vacet ipso jure, etiam ante acquisitionem novæ Ecclesiæ, ne sit Episcopus, seu sponsus duarum: inferiores autem Episcopo, promoti ad Episcopatum, priora beneficia retinent, donec possessionem, & plenum jus Episcopatus acquirant; sic Abbas consil. p. 2. Consil. 101. à n. 3. Ex hoc deducitur, per translationem canonicam translato constitui novum jus in Ecclesia, ad quam transfertur, & extinqui in illo jus in Ecclesia, à qua transfertur; quod non continget, si retineret jus postliminij, relata ad reliqtam.

Ad questionem porro, quando Episcopus translatus perdat alia jura prioris Ecclesiæ, responderet Barbosa in c. 1. h. t. n. 5. quod ab eo tempore, quo ab illius vinculo absolvitur in Consistorio suæ Sanctitatis, etiam ante expeditionem literarum Apostolicarum, vel adeptam possessionem secundæ Ecclesiæ, si habeat notitiam factæ absolutionis, etiam ex testimonio Secretarii Sacri Collegij.

2051.

Præter dicta, not. effectum translationis, propriè dictæ, solum in Episcopo locum habere; nam hi soli, non autem inferiores Prælati, habent vinculum spiritualis conjugij cum sua Ecclesia, cuius dissolutio effectus est translationis propriè dictæ, sine quo non possint effectum alterum, quo explicat certum modum perveniendi ad Prælaturam, quam in alijs præstare potest sine illo, ex c. fin. de postul. Præl.

Not. 2. translationem Episcoporum esse reservatam soli Sedi Apostolicæ. Nam causæ majores, in signum privilegij specialis Apostolicæ Romanæ Sedi reservatae sunt. c. quod translationem, 4. de offic. Legati c. majores 3. de Baptismo. Causæ autem majores, &c summo Pontifici specialiter reservatae sunt fermè istæ: *fidei controversias authenticè definire*, cit. c. majores, c. quoties, 12. causâ, 24. q. 1. Episcopos transferre, deponere, renuntiationes eorum admittere, c. 2. h. t. c. quamvis 7. causâ 3. q. 6. c. cùm pridem, de renuntiat. Generale Concilium congregare, c. 1. & 2. d. 17. Irregularitates, matrimonij impedimenta dirimentia statuere, in casibus reservatis dispensare, & absolvere, &c.

Et ideo, nec Legatus, etiam à latere, translationem Episcoporum facere potest, sine speciali mandato Papæ, ut colligitur ex c. Gratianum 2. de Postulat. Prælat. ibi: quod à te, de mandato nostro, factum; ex quibus verbis sequitur, quod Legatus Apostolicæ Sedis, ex speciali commissione, sive mandato, translationem Episcopi, ad aliam Sedem, instituere possit; non item, jure communii, tametsi Legatus à latere sit, uti constat ex c. nisi 3. & c. seq. de offic. Legati. Not. 4. translationem rectè, a honeste suum effectum fortiri, quoties fit à minori dignitate ad maiorem; ut, cùm Episcopus transfertur ad Ecclesiæ Metropolitanam, ut colligitur ex c. Bonæ 4. de postul. Prælat. juncta gloss. V. honestius; L. ut gradatim 11. ff. de majorib. & honorib. ob necessitatem vero, vel utilitatem, etiam ad dignitatem parem, v. g. ab uno Archi-Episcopatu ad alterum, prout factum est in casu cit. c. Bonæ, ubi Archi-Episcopus Colocensis ad Strigonensem postulatus, admissione summi Pontificis, translatus est.

Not. 5. Abbates, postquam semel benedicti sunt, ad alterius Monasterij Prælaturam translatos, non amplius, seu iterum debere benedici, ex communi doctrina, quam tradit Azor p. 1. l. 12. c. 20. q. 4. & Barbosa p. 2. de potest. Episcopi, allegat. 27. n. 51. secus Abbatissas, prout etiam cum Azor tradit Navarrus in Consil.

2. ad 1. q. de statu Monach. edit. 2.

* * *

ARTI-